డాబుసరి

శ్రీమతి
శిరుగూరి రత్నమ్మ

నేను మామూలుగా కాలేజీనుంచి వచ్చి తలమీద బరువు (హేట్) స్టేండ్‌కి తగిలించబోతూండగా కిటికీలో పోస్టు కవరు కనబడింది. ఆ కవరు చూడగానే అది ఎక్కడనుంచి వచ్చిందో పోల్చుకున్నాను వెంటనే విప్పి చదివాను మామగారు 'పండుగ పదిరోజులుందనీ పెళ్ళి అయి రెండేళ్ళు కావస్తూన్నా ఒక్కసారికూడా ఎప్పుడూ ఏపండుగకూ రాలేదనీ ఈ ఉగాదికి తప్పకుండా రావలసింద'నీ వ్రాశారు ఆ వుత్తరం ఎవరు డిక్టేటు చేయింపించారో ఊహించుకోడానికి నాకు అట్టే టైముపట్టలేదు

ఉగాదిపండుగ సోమవారం అయింది అది, సోమవారాలు సెలవులు కలిసొచ్చాయి ఇంకొక నాలుగురోజులు కాలేజీకి కాజువల్ లీవుపెట్టి శనివారం సాయంకాలం బయలుదేరి వెళ్ళితే నాలుగురోజులు రాణీగారిదగ్గరవుండి సోమవారం కాలేజీ వేళకు రావచ్చు, అనుకున్నా ఏ కళనున్నాడో గాని మా ప్రిన్సిపాల్ నేను లీవు పెట్టగానే వప్పుకున్నాడు

పెట్టే బేడా సర్దుకుని గుంటూరుకి ప్రయాణం కట్టాను మొదట సర్‌ప్రైజ్ విజిటుగా వెళ్ళి మా ఆవిడను సంతోషంలో ఉక్కిరిబిక్కిరి చేయాలనుకున్నా. కాని, స్టేషనులో దిగి సామాను దింపించుకుని రిక్షావాళ్లతో బేరంఆడడం, ఇదంతా న్యూసెన్స్; ఎందుకొచ్చిన గొడవ అనుకుని నేను వస్తున్నానని స్టేషనుకు కారుపంపమని మామగారికి టెలిగ్రాం ఇచ్చాను అది చూచుకుని ఆయన చాలా సంతోషించి బెజవాడకే కారుతో సహా ఏతెంచి నన్ను ఆహ్వానించి తీసుకెళ్ళారు నన్ను చూచిన దగ్గర్నుంచి మా ఆఖరుబావమరది రాంబాబు ప్రశ్నలవర్షం కురిపించసాగాడు మా ఇల్లాలిమీదికి వురుకులు, పరుగులు ఎత్తుతున్న నా మనస్సును ఎంతో ప్రయత్నముమీద మళ్ళించుకుని, వాడి ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్పుతున్నాను నా పరధ్యానానికి మామగారు చిన్న చిరునవ్వు నవ్వుకుంటూ,మధ్య మధ్య "బావను వూరికే విసిగించకు బాబూ" అని కొడుకుని మందలిస్తున్నారు ఎప్పటికీ ఆ మాయగుంటూరుకళ్లబడదిదేమి ప్రారబ్ధం, రైల్లోవెళ్ళివుంటే ఈపాటికి చేరివుందుమని నాకు మనస్సులో చాలాచిరాకుగా వుంది ఆఖరికి ఎలాగైతేనేం కొంచెంసేపటికి ఇల్లంటూ కనబడింది

మా మోటారు ఇంటిమలుపు తిరగడమూ వీధి అరుగుమీదనుంచి ఒక పదహారేళ్లమ్మాయి ఇంట్లోకి ఛెంగుమని లేడిపిల్లలా గదుమికి పారిపోవడం ఒక్కమాటే జరిగింది ఈ మధుకలశము నాదేకదా అని ఒకసారి వుప్పొంగిపొయ్యాను వళ్ళు పులకరించి చిరుచెమట పోసింది

మేము దిగేసరికల్లా మా అత్తగారు, చిట్టిమరదలువచ్చి వసంతం దిగదుడిచి పారపోసి హారతి ఇచ్చారు.

"హైద్రాబాదు నబాబులు మన పిచ్చి ఆచారాలు చూచి నవ్వుతారే" అని మామగారు అన్నారు నేనేమీ జబాబు చెప్పలేదు నా కళ్ళు దేనికోసమో వెదకుతున్నాయి నా అభీష్టవస్తువు సిగ్గుతో ఏమూల నక్కిందో కనబడలేదు. నా సూటుకేసు తెరచి రాంబాబుకి క్రికెట్టు బాటూ, బంతీ, చిట్టి మరదలి రమకి రిబ్బన్లు, ప్లాస్టిక్ గాజులు, దంతం బ్రూచ్ తీసిఇచ్చాను మామగారికోసం తెచ్చిన చేతికర్ర బీదరీ వర్కుది, ఒక సిగరెట్టు కేసు, యాష్‌ట్రే తీసిఇచ్చాను

"ఇప్పుడివన్నీ ఎందుకు బాబూ అనవసరంగా తీసికొచ్చావు బోలెడు ఖర్చు" అని మామగారన్నారు

ఇంతలో "బావోయి సరే గాని మా అక్కయ్యకి ఏమి తెచ్చావు?" అని రమ అడిగింది "నేనే వచ్చాను చాలదూ?"అని నే బదులు చెప్పాలనుకున్నా, కాని ఆమాట గొంతులోనే వుండిపోయింది.

మామగారందుకుని "మీ అక్కయ్యకి ప్రత్యేకంగా ఇస్తాడు గాని అందరి ఎదుటా ఇస్తాడేమిటి బావ?" అని చేతికర్ర పనితనం పరీక్షచేస్తూ జబాబు చెప్పారు.

భోజనాలు అయినాయి అప్పుడు గూడా మా ధర్మపత్ని కనబడ లేదు కనీసం నెయ్యి అయినా వడ్డించేందుకు వస్తుందేమో అని చూశా ఆ పని గూడా మా అత్తగారే పుచ్చుకున్నారు నాకోసరం ప్రత్యేకించిన గదిలోకి వెళ్లేసరికి అక్కడ నాఆరాధ్యదేవత తాంబూలం పళ్లెం పట్టుకునిల్చుంది నన్ను చూడగానే శ్యామ పారిపోబోయింది

"ఏమి శ్యామా! ఇంత సిగ్గెప్పుడు నేర్చుకున్నావు" అని ఆమె చెయ్యి పట్టుకుని దగ్గరకు తీసుకున్నా శ్యామ బుగ్గలు సిగ్గుతో కించిత్ అరుణరాగం దాల్చాయి తరువాత నేను తనకోసరం తీసుకొచ్చిన నీలిరంగు జార్జెట్టు చీర, కాటన్ జాకెట్టు బట్ట, ఒక కాశ్మీర్ టాయిలెట్టు బాక్సు తీసిఇచ్చాను.

"బాగున్నాయా"?

"చాలా బాగున్నాయి" అనేసి వెళ్ళిపోయింది

* * *

ఈ వారంరోజులు చాలా ఆనందంగా గడిచిపోయాయి నేను వెళ్లేరోజు దగ్గర కొచ్చింది శ్యామకు నా దగ్గర కొంచెం చనవు ఏర్పడింది సిగ్గుతెర కొంచెం తొలగింది శనివారం సాయంకాలం కాఫీ టిఫిన్ తనే తీసుకువచ్చి నాముందుపెట్టి ఏదో చెప్పదలచుకొన్నట్టు ముఖం పెట్టి నిల్చుంది. అది చూచి "ఏమిశ్యామా ఏమిటి" అని అడిగాను

"రాంబాబు సినిమా కెళ్ళుదామని వూరికే అంటున్నాడు"

"సరే దానికేం అలాగే వెళ్ళుదాము మీ తమ్ముడికేగాని నీకు చూడాలని లేదాఏం! తొందరగా తెములండి నువ్వు నీ చెల్లెలూను. నాన్నగారుకూడా వస్తారా?"

"ఎందుకు? నే నడగను. కావాలంటే అడగవచ్చు"

శ్యామ అట్లెందుకు అందో నేగ్రహించా. "కానీ వెళ్లు" అన్నీ శ్యామను పంపించా.

ఈమధ్య అమరావతి, జాగర్లమూడి, ఎత్తిపోతల, మంగళగిరి మొదలైన స్థలాలు చూడడానికివెళ్ళి డబ్బులు మంచినీళ్ళలా ఖర్చుపెటాను. ఈ సినిమాకు ఎంత ఇదయినా ఒక పదిరూపాయిలనోటు ఖర్చవక మానదు. పర్సుతీసి చూశా సరిగా ఇరవైరూపా

తొంగిచూస్తూ తలుపుతీసుకు దిగపోతున్నాడు. ఇక వాడెలాగూ వదిలిపెట్టే రకం కాదుకదా అని నేనే వెళ్ళా.

"ఎక్కడకురా ప్రయాణం" అని గోపి అడిగాడు

"గుంటూరునుంచి హైద్రాబాదు వెళ్ళుతున్నా" అని వాడు అడుగబోయే రెండవ ప్రశ్నకుకూడా ముందుగానే చెప్పి తప్పించుకు పోదామనుకున్నా.

"అరె నేను హైద్రాబాదు వెళ్ళుతున్నా, ఇక్కడే కూచుందుగాని నీ సామాను పట్టించుకు వద్దాంరా?" అని నా చెయ్యి పట్టుకు గుంజ సాగేడు తల పైకెత్తిచూశా ఇంటరు అని వ్రాసివుంది సరే, ఇంటరైతే ఫరవాలేదు నా సొమ్ము పరిపోవచ్చు ఇంటికెళ్ళినతరువాత చూచుకోవచ్చు, అనుకుని కూలీని వెదకడానికి వెళ్లాము అప్పటికప్పుడే వాడు ఒకబండీలో సఖం సామాను పెట్టేశాడు.

"ఇదేమిటి ఇక్కడపెట్టుతున్నావు నేను చెప్పతా నాతోకూడా రా" అని వాడితో అన్నా. "నా సామ్మెంబోను ఏడెట్టమంటే ఆడ నేయెట్టుతా"అని వాడు పెట్టినసామానులన్నీ తీసుకొచ్చి, ఇంటరుక్లాసులో పెట్టమంటే నాకేసి తెల్లపోయిచూస్తూ సామానులన్నీ సర్ది పెట్ట వాడికూలి చేతిలో వేయించుకు చక్కాపోయేడు వాడిధర్మమా అని మరి ఏమీ వాగలేదు

"నేను టిక్కట్టు కొనుక్కొస్తానుగోపీ," అని చెప్పి టక్కట్టుమార్చుకుందుకు స్టేషను లోకి వెళ్ళా నేను వచ్చే అంతలో రైలు కదలసాగింది గోపీ కంపార్టుమెంటుదాకా వెళ్లడానికి వ్యవధానం లేకపోయింది గార్డు కంపార్టుమెంటుపక్క బండీలోకి ఎక్కా. కొంచెంసేపటికి పక్కస్టేషనులో రైలాగింది నేను దిగి గోపీ కంపార్టుమెంటులోకి వెళ్ళిపోయాను

నన్ను చూడగానే వాడు "ఏంరా ఇంత ఆలస్యం చేశావు? నేను నీకోసరం చాలా చూశా నీ వెప్పటికీరాలే. నీకు, నాకు కూడా భోజనాలు డోర్నకల్ లో ఇవ్వవలసిందని గార్డుకు చెప్పా" అని మహాగొప్ప వుపకారం చేసినట్లుగా అన్నాడు

చచ్చాంరా భగవంతుడా వీడి దొకతద్దినం మెడకుగట్టాడు వీడిని ఎవరు చెప్పమన్నారు నా దగ్గర మస్తుగా వున్నాయి ఫలహారాలు అవి ఇన్ని తిని ఇన్ని నీళ్ళు తాగి పడుకుందామని నేననుకుంటూంటే, శనేశ్వరంలాగ వీడొకడు దాపరించాడేమిటి భగవంతుడా, నా దగ్గర వున్నది ఒక రూపాయి ఎనిమిదణాలు ఇందులో భోజనానికేమిస్తా? కూలివాడికేమిస్తా? మారడపల్లిపోవాలాయే బస్సుస్టాండుదాకా టాంగాకి డబ్బుకావాలె, ఆపైన బస్సు టిక్కట్టుకు కావాలే ఏమిటి గతి భగవంతుడా, అని ఆలోచన మొదలెట్టా.

"ఏమిటిరా దానూ దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నావు?" అని అడిగాడు గోపి

"ఏంలేదురా రాత్రి మనం పడుకుందుకు జాగా దొరుకుతుందో లేదో అని చూస్తూన్నా."

"పరవాలేదు డోర్నకల్ లో భోజనం కాగానే అప్పుడే బర్తు ఎక్కి పడుకుందాము" ఇంతలో డోర్నకల్ రానూ వచ్చింది మా భోజనాలు వచ్చాయి డబ్బు పోతేపోయిందికాని భోజనం మట్టుకు ఇంట్లోకన్నా చాలా రుచికరంగా వుంది. సుష్టుకృతుగా భోంచేసి త్వరగా చెయ్యి కడుక్కుని పైకిఎక్కి బెడ్డింగు పర్చుకొని శయనించా. నాకన్నా అయిదారు నిముషాలు ఆలస్యంగా పడుకున్నాడు గోపి

నాకు గుండెలు పీచుపీచుమంటున్నాయి కళ్లు గట్టిగా మూసుకుని భగవన్నామస్మరణ చేసుకుంటున్నా ఇంతలో పక్కస్టేషను వచ్చింది బాయ్ వచ్చి మేము వదలిన ప్లేట్లు తీసుకుని "సార్, సార్" అని పిలవడం మొదలెట్టాడు నేను వులుక్కుండా పడుకున్నా. మా గోపీకికూడా నిజంగా నిద్రపట్టిందో, లేక నాలాగే దొంగ వేషమో గాని వాడూ లేవలేదు

క్రింద బర్తుమీద కూర్చున్న మార్వాడీ సేటు "అరె అభీ ఖానాఖాయ్ ఇత్ నా జల్దీ సోగయ్" అని నేపథ్యంలో అనుకుని, బాయ్‌ని 'ఒక భోజనం ఎంత ఖరీదు'? అని అడిగాడు "రెండు రూపాయిలు సార్" అని మార్వాడీసేటుకి జబాబుచెప్పి, మా గోపీని తిరిగి 'సార్, సార్' అని తట్టి లేపసాగాడు

అదృష్టవశాత్తు నన్ను తట్టలేదు నాఅదృష్టం దక్కింది అని నేను నా కళ్ళు మరింత గట్టిగా మూసుకున్నా పాపం మా గోపీ లేచి అతని చేతిలో నాలుగు రూపాయిలు పెట్టి మళ్ళి నిద్రపోయేడు నా పరువు దక్కినందుకు మనసార భగవంతునికి నమస్కారం చేశా ఇంకెట్టి తికమకలూ లేకుండా తెల్లవారింది క్రిందికి దిగి బెడ్డింగులు కట్టేశాము

తలలో మళ్ళి లెక్కలుఆరంభమైనాయి కూలివాడికి రూపాయిఇస్తేగాని ఈసామాను సేష నవతలకువెళ్లదు. అటుతరువాత అథమం మూడు పావలాలైనా ఇస్తేగాని బస్సు స్టాండుదాకా టాంగా రాదు. నా బరువు, సామానుబరువుకు అర్ధరూపాయి ఇస్తేకాని బస్సు మమల్ని ఎక్కనివ్వదు. ఇంక ఎంత లేదన్నా ఇంకొకటి రెండు రూపాయిలు కావాలి ఇక గోపీని అడగక తప్పదు తరువాత వానికిచ్చేయవచ్చు అనుకున్నా.

ఎన్నడూ ఒకరిని అప్పడిగిన వ్యక్తిని కానేమో తడబడుతూ "గోపీ రెండు రూపాయిలు ఐ జి (ఇండియా గవర్నమెంటురూపాయిలు) వుంటే ఇవ్వరా?" అని అడిగా

దానికి వాడేమనుకున్నాడో ఏమో బహుశా రాత్రిభోజనానికి నేను డబ్బివ్వదలచి అయిదు రూపాయిలు నోటు ఇయ్యడానికి అడిగాననుకున్నారు కాబోలు, "తీరా ఇంటికి వెళ్ళిపోతూ నీకు ఐ జి. ఎందుకురా" అని గట్టిగా నవ్వడం మొదలుపెట్టాడు.

మౌలానా స్టేషను దాటింది సికందరాబాదు స్టేషను దగ్గర పడుతూంది ఇంతలో గోపీ వున్నట్టుండి "దానూ నాకు కొంచెం హైద్రాబాదులో పనివుంది. అది చూసుకుని నేను మధ్యాహ్నం భోజనం వేళకు వస్తాను మావాళ్లిల్లు మీ ఇంటిదగ్గరేగా. నా సామానుకూడా నీవు కాస్త తీసుకెళ్ళి మావాళ్ళింటికి చేరేసి నేను వచ్చానని కాస్త చెప్పేసే" అని అర్ధరిచ్చాడు

నాకు విచారించాలో సంతోషించాలో తెలియలేగు ఇంతలో సికిందరాబాదు రానేవచ్చింది సామాను కూలివాళ్ళకు ఎత్తించా గోపితో "మళ్ళి మనం సాయంకాలం కలుసుకుందాము గాని రెండు రూపాయిలుంటే ఇవ్వు నీకు తిరిగి సాయంకాలం ఇచ్చేస్తా" అని నోరు తెరచి అడిగా

"ఆరి నీ యిల్లు బంగారంగాను అత్తారింట్లో అంతా ఖర్చు చేసుకొచ్చావా ఏంటిరా. ఆ మాట ఇందాకనే చెప్పలేకపోయావా? అందుకా రాత్రినుంచి ఇంత నాటకం ఆడావు నీకు నాకు భేదమేముంటిరా? ఇంద తీసుకో" అని ఒక అయిదు రూపాయిల నోటు నామీదకు విసిరాడు.

బతుకుజీవుడా అని అది అందుకున్నా

★

రత్నపురుషవేష్టం

(WITH CALCIUM & GOLD)

సువర్ణము మొదలగు భస్మములు చేర్చబడినవి. నిర్వీర్య, నిస్సత్తువ, శుక్లనష్టము, అతిమూత్రము అత్యుష్ణము, గుండెదడ, కాళ్లతీపులు మొదలగు సమస్త మేహములుహరించి బలమును కాంతిని, నరముల పటుత్వము. అపరిమిత ధాతుపుష్టి నిచ్చును అనేక యోగ్యతాపత్రములు గలవు.

20 టి డబ్బి రు 3-12-0 పోస్టేజి 1-0-0

ఇండియన్ మెడిసన్ హౌస్,
లక్ష్మీటాకీసు రోడ్డు - విజయవాడ-2.